

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Vt in nihilo illo quod Deus est, nos amittere debeamus, quo Deus sit nobis
omnia in omnibus. Capvt VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

Deum vocari seipsum agnoscit vnum cum hoc nihilo, idem
Nihil. que nihilum ipsum perspectum habet absque
actu intelligentiæ. Sed latet hic quiddam, quod
penitus horretur ingredi.

*Vt in nihilo illa quod Deus est, nos amittere debemus,
quo Deus sit nobis omnia in
omnibus.*

CAPVT VIII.

Dionyf.

DISCIP. Loquitur ne scriptura sacra ve
sanctorum Patrum monumenta de hoc
ipso Nihilo, quod non ideo nihilum de
citur, quod nihil sit, sed ob suam incompræ
hensibilem excellentiam? **VER.** D. Dionysius ago
de quodam anonymo, quod potest dici hoc ni
hilum, vnde ipse ago. Nam si quis id Deum, vel
essentiam, vel quouis alio nomine appelleret, non
hæc illi nomina propriè conueniunt, ita vta
creaturis intelliguntur. **DISC.** Sed quid est oc
cultum illud, quo vltiori intrare monet, quod
ipsum huic f. nihilo tribuisti, vnde, pro tua sen
tentia, existentia cuncta promanârunt? Cum
sit pura simplicitas, quæ potest ibi vel vltiori
introitus vel exitus esse? **VER.** Quoad homo
intelligit vel sentit vñionem aut quippiam re
iusmodi, quod possit sermone explicari, adhuc
habet penitus ingredi. Nihil illud, non potest
in seipsum vltiori penetrare, sed vbi supra ce
ptum nostrum, id est, sine vllis formatis lumi
nibus vel imaginibus quæ esse queant, intelli
gimus, quod tamen nullus intellectus formis
& imaginibus consequi potest, inde iam nihil
possit.

possimus verbis promere. Nam si de tali re lo-
 quamur, quæ possit ratione demonstrari, quã
 tumuis multa inde dicamus, non potest tamen
 nihilum istud declarari quid sit, etiam si duplo
 plures sint & doctores & codices. Quod autem
 hoc Nihilum sit ipse intellectus, vel essentia,
 vel fructio, verum quidem est eo modo, quo
 inde nobis dici potest: sed reuera tam illi re-
 motum, immo infinito remotius est, quam ca-
 lum terræ. DIS. Quidnam sibi vult, cum dicitur:
 Nihilum hoc, quod Deus appellatur & gi-
 gnere potest, vbi in seipsum se recipit, homi-
 nem se ab illo non posse internoscere? VER.
 Tum quidem Nihilum hoc in seipso nihil est,
 quod ad nos attinet, dum ita in nobis opera-
 tur. Vbi autem in seipsum ingreditur, quantum
 ad nos spectat, iam non nouimus illud, quate-
 nus nostra interest. DIS C. Velim hinc certius
 edoceri. VER. Non capis efficacissimam illam
 in seipsa deficientem introversionem in nihilum
 illud, omnem in illa abyssso distinctionem a-
 mittere, non quod ad essentiam, sed quod ad
 nostrum captum attinet? DIS C. Moueor ad-
 huc eo dicto, quo affirmasti posse eò perueni-
 re hominem in hac vita, vt se inueniat vnum
 in eo qui solus est. Et qui tandem id fieri pos-
 sit? VER. Ait Doctor quidam æternitatem es-
 se vitam, quæ sit supra tempus, & omne tempus
 in se complectatur absque præterito vel futu-
 ro, siue ante vel post: & si quis intro recipiatur
 in æternum illud Nihilum, eum possidere om-
 nia in omnibus, nec habere ibi ante vel post:
 imò si quis hodiè intro recipiatur, eum non bre-
 uis illic fuisse, si ad æternitatem spectes, quàm
 qui

Nihilum Dei
 nullo huma-
 no ingenio
 aut declara-
 ri, aut intelli-
 gi posse.

Æternitas
 quid.

Quis omnia
 in omnibus
 possideat.

DIV
 45

qui ante annos mille intro admissus sit. Dicitur
Hanc sui intromissionem, ut scriptura testatur,
non nisi post mortem homines expectant.
VER. Verum id est, si de perfecta possessione
loquaris, non autem quantum ad praevalentiam
onem maiorem minoremve pertinet.

*De hominis cum Deo cooperatione & vnione perfecta
in hac vita.*

CAPVT IX.

Disc. Sed qui se habet hominis cum Deo
cooperatio? VER. Quae inde dicta
non debent accipi ita ut sonant, sed
cundum excessum illum, quod homo à seipso
deficiens, in vnum illud, quod Deus est, se res-
pit ac aberravit, atque cum illo vnum effectum
est: vbi iam homo non ut homo operatur. De-
que hinc intelligi potest & debet, ut istiusmodi
homo res creatas omnes & omnem voluptate-
rem inspiciat & capiat in vnitatem, adeoque etiam
iam illam voluptatem, quae ex corporeis per-
cipitur actionibus, sine corporali ac spiritali
actione: quando quidem ipsa idem est in anted-
icta vnitatem. Sed aduerte hic distinctionem quae
dam. Veteres illi Philosophi res naturales per-
uestigabant ea duntaxat ratione, quatenus natu-
rales habent causas, atque ita etiam inde de-
quebantur & differebant. Sed nostrae Religio-
nis Doctores, itemque viri sanctitate conspicui
ita res capiunt, ut ex Deo promanarunt, atque
hominem post eius obitum in Deum reductum
dum hic ex eius voluntate viuunt. At verò in-
intro recepti homines, ex excellentissima de
Stabili

*De rebus na-
turalibus quod
Philosophi,
quod etiam
Theologi
tractant.*